

Міщенко Марина Сергіївна, кандидат психологічних наук
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
(Умань, Україна)

КАНІСТЕРАПІЯ ЯК МЕТОД РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ

Анотація. У статті обґрунтовано доцільність каністерапії як результативного методу в сучасній реабілітації, аргументовано психотерапевтичний ефект методу в контексті проблем соціальної адаптації, розвитку когнітивної, емоційно-вольової та мотиваційної сфер дітей з особливими потребами.

Ключові слова: каністерапія, реабілітація, собака-терапевт.

Maryna Mishchenko
Ph.D. in Psychology, Assistant Professor
Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University
(Uman, Ukraine)

CANISTERAPY AS A METHOD OF REHABILITATION OF CHILDREN WITH SPECIAL NEEDS

Annotation. The article substantiates the feasibility of canisteria as an effective method in modern rehabilitation, psychotherapeutic effect of the method in the context of problems of social adaptation, development of cognitive, emotional-volitional and motivational spheres of children with special needs is argued.

Keywords: canistherapy, therapy dog, rehabilitation.

В умовах зростаючого запиту на послуги практикуючих психологів, підвищуються вимоги і до спеціалістів, які працюють з дітьми з вадами розумового розвитку та аутичними розладами. З'являються нові методи і способи вирішення проблем таких дітей. Одним із ефективних методів

психоосвітньої реабілітації, який допомагає дітям розвиватися, пізнавати життя та адаптуватися у світі звичайних людей, є каністерапія.

Каністерапія (від лат. *canis* – собака) – один із видів анімалотерапії або лікування з використанням тварин. Це доступний та ефективний вид допоміжної терапії, а також інноваційний метод реабілітації дітей з особливими потребами, який дає можливість їхньої успішної соціалізації в суспільстві. Він широко застосовується у всьому світі і тільки нещодавно привернув увагу фахівців в Україні.

Каністерапія включає в себе декілька видів завдань для тварини:

I рівень: Собака, що своїм виглядом та поведінкою розважає людей, викликаючи позитивні емоції;

II рівень: Собака, яка заміняє дитині/людині втрачені відчуття сім'ї, блокуючи прояви та наслідки самотності і стимулює до виходу з цих станів; (я привертаю вашу увагу знаком оклику до слова «стимулює», бо не соціальна собака з фобіями та страхами навпаки поглибить набуту чи вимушену відстороненість власника від соціальних контактів)

III рівень: Собака, яка як допоміжний живий «інструмент» в руках провідника, приймає участь в навчальних програмах та пізнанні світу дітьми, формування комунікації, розвитку навичків різного напрямку; може брати на себе ведучу роль в легких програмах корекції поведінки через стимулювання та приклад.

IV рівень: Собака, що тестує поведінку та реакції особливих дітей та людей з порушеннями адекватних реакцій та особливостей психіки, і в комплексі та під керівництвом фахівців сприяє майбутньому психологічному переформатуванню.

Окреме значення також має залучення хвостатих каністерапевтів до соціальної реабілітації дітей з особливими потребами. Так, собака не робить дива. Ефективність роботи з залученням собак залежить насамперед від спеціалістів – педагогів, психологів, дефектологів, фізіотерапевтів, медиків та

інших фахівців своєї справи. Проте налагоджена і грамотна співпраця спеціаліста, собаки і провідника собаки грають тут дуже важливу роль.

Отже, каністерапія (або лікувальна кінологія) орієнтована на досягнення ряду наступних цілей:

- розвиток позитивних емоційних і розумових здібностей;
- поліпшення моторики і порушених рухових функцій;
- позбавлення від страху, тривоги, напруги, агресії, недовіри і неуважності;
- розвиток товариськості і дружелюбності;
- значне поліпшення фізичного стану хворого.

Список літератури

1. «Реалії каністерапії. Собака – інструмент, а дитина – експеримент?». – [Електронний доступ] **Режим доступу:** <https://gurt.org.ua/blogs/%D0%9E%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D1%80%D0%B0%20%D0%91%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%B3%D0%BE%D0%B2%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE/1868/>